

□

Asi proto, že mám na Štědrý večer narozeniny a svátek, dostala jsem za úkol připravit vánoční klubový večer.

Souhlasila jsem s tím, ale pak jsem se najednou zalekla toho, že nebudu mít dost sil k tomu, abych připravila takovou pěknou besídku, jakou předloni předvedl pan Goriunov.

A tak jsem se obrátila s prosbou na výborného filmaře pana [Kheila](#). Jeho filmy znám a už se vždycky směji hned jak film začne,

Jeho filmy znám a už se vždycky směji hned jak film začne, protože se těším jako malé děti, které chtějí slyšet znovu a znovu totéž.

Bohumil Kheil nezklamal.

Když neměl film přímo s vánoční tematikou, přinesl aspoň malý stromeček, nejmenší Betlém na světě a promítané filmy prezentoval jako dárečky (čísla filmů byla v malých zlatých obálkách).

Pak jsme si i trochu zazpívali koledy s doprovodem Aninných cinkátek a sezobli cukrovíčka ode mne i od Helenky, takže to byl hezký večer.

Někteří členové byli možná trochu zklamáni, že jsem nepouštěla svoje filmy, kterých mám dost a dost. Já jsem asi příliš skeptická, zdá se mi, že mé filmy nejsou z dnešního hlediska tak dobré, jak byly, když dostávaly ceny v různých soutěžích. Moje sestra mi pak doma říkala, že mé filmy sice nejsou tak vtipné, ale jsou zase o lidech a to by členy klubu jistě zajímalo a že to tedy byla chyba.

No, snad se najde čas, kdy budu moci své filmy ukázat, aniž bych byla stresována myšlenkou, že nedosahuji té špičkové úrovně, jakou mají dnešní členové klubu.

Eva Benešová